

le regelsæt i retsplejelovens § 771. Der er dog opstillet særskilte betingelser for at kunne foranstalte besøgskontrol, idet retsplejelovens § 771 henviser til særlige strafferetlige hensyn, som ikke umiddelbart lader sig overføre på en frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36.

Der er endvidere på visse punkter fastsat en særskilt regulering af den situation, hvor indgrebet iværksættes forinden den frihedsberøvedes fremstilling i retten i medfør af udlændingelovens § 37.

Forslagets bestemmelser om besøgskontrol kan inddeles i tre hovedgrupper: Ved bestemmelserne reguleres dels selve muligheden for iværksættelse af besøgskontrol, dels spørgsmålet om den efterfølgende underretning af frihedsberøvede, hvis besøg nægtes, dels spørgsmålet om efterfølgende domstolskontrol. I modsætning til regelsættet om isolation er der ingen bestemmelse om, at indgrebet kun kan iværksættes med rettens forudgående samtykke.

Med hensyn til *selve iværksættelsen af besøgskontrol* indeholder bestemmelsen i § 37 d, stk. 1, en række betingelser herfor, som gælder, hvad enten den frihedsberøvede er blevet fremstillet i retten og har fået opretholdt frihedsberøvelsen i medfør af udlændingelovens § 37, eller den frihedsberøvede ikke er blevet fremstillet i retten.

Det fastslås i bestemmelsen, at besøgskontrol kan ske i to situationer, dels hvis besøgskontrol er nødvendig til opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, jf. § 37 d, stk. 1, 1. pkt., dels hvis besøgskontrol er nødvendig af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet, jf. § 37 d, stk. 1, 2. pkt. Den frihedsberøvede har dog altid ret til ukontrolleret besøg af sin beskikkede advokat, jf. § 37 d, stk. 1, 3. pkt.

Bestemmelsen om, at besøgskontrol kan iværksættes, hvis det er påkrævet af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet, er tiltænkt at omfatte tilfælde, hvor den politimæssige efterforskning, der finder sted med henblik på at tilvejebringe det fornødne beslutningsgrundlag for udlændingemyndighederne ville kunne påvirkes eller modarbejdes, hvis der ikke blev iværksat besøgskontrol. Det vil typisk dreje sig om efterforskning af en asylansøgers identitet, rejserute eller færd i øvrigt til brug for udlændingemyndighedernes behandling af sagen.

I den situation, hvor der af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet foretages besøgskontrol, er det med forslaget tilsigtet, at der skal gæl-

de samme retstilstand som for varetægtsarrestanter. Det bemærkes herved, at det for varetægtsarrestanter antages, at fængselspersonalet har kompetence til at foretage begrænsninger i adgangen til besøg af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, og at sådanne indgreb ikke er undergivet domstolsprøvelse efter retsplejelovens kapitel 70. Fængselspersonalets afgørelse vil kunne påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Kompetencen til at iværksætte besøgskontrol i denne situation ligger hos politiet. Om muligheden for domstolskontrol og for rekurs til Indenrigsministeriet henvises til bemærkningerne nedenfor.

Med hensyn til spørgsmålet om *underretning af den frihedsberøvede om iværksat besøgskontrol* vil denne situation efter sagens natur alene opstå i den situation, hvor selve besøget nægtes.

De materielle regler om, hvorvidt underretning skal gives, er her ens, hvad enten udlændingen er blevet fremstillet i medfør af udlændingelovens § 37 eller ej, mens kompetencereglerne til at træffe afgørelse herom er forskellige, jf. § 37 d, stk. 2, og § 37 d, stk. 3.

De materielle regler går efter forslaget ud på, at den frihedsberøvede underrettes om, at et besøg er blevet nægtet, medmindre den kompetente myndighed af hensyn til indhentelsen af oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til denne lov kan gives, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet, træffer anden bestemmelse.

Med denne formulering sigtes til, at det af hensyn til den politimæssige efterforskning, som foretages til brug for udlændingemyndighedernes sagsbehandling, kan være nødvendigt at undlade at underrette den frihedsberøvede udlænding om, at besøg er blevet nægtet. Man kunne forestille sig bestemmelsen bragt i anvendelse, hvis den frihedsberøvedes forklaring om sin identitet, rejserute og færd i øvrigt ville blive påvirket ved underretning herom. Det må antages, at bestemmelsen kun i helt særegne situationer vil blive bragt i anvendelse.

Det bemærkes, at der ikke vil være pligt til at underrette den besøgende om, hvorvidt den frihedsberøvede har fået underretning om, at besøget er blevet nægtet.

Kompetencereglerne afhænger af, hvorvidt den frihedsberøvede har været fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37 eller ej.

Har den frihedsberøvede været fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37 og fået sin frihedsberøvelse opretholdt, er det alene retten, som kan træffe bestemmelse om, at underretning skal undlades, jf. § 37 d, stk. 2.